

LENNINA KAROGS

Iznāk leps 1980. gada
29. marīja
Maksā 3 kope.

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRĀKSTS

Nr. 93 (5947)
CETURTIDIEN
1989. gada 17. augusta

Raža šogad nenāk viegli

Rūpju šajās dienās bez gala arī K. Markska kolhozā. Vēlēs priekšsēdētājs Jānis Podskočijs sūdzas, ka jālavēre starp lietus mākoņiem un līdz apkūlibām vēl tālu. Bet raža jādabū no lauka nost par katru cenu — to saprot visi. Kā to izdarīt? Tas, protams, lielā mērā atkarīgs gan no darbu vadītāju apsviedīguma, gan no kombainieru amatprasmes.

Saku: varbūt. Peleču puse iekāvējuši ražas novākšanas sākumu, varbūt plaujas konvejers ir griezies pārk lēnām, ja šobrīd, kad auzas plaujamās, vēl krietni daudz nenovāktu, saules un lietus izbalinātu pelēku rudzu tīrumu gaida plāvējus? Izrādās, ka graudaugu novākšana K. Markska kolhozā saka vienā no pirmajiem rajonā. Bet, tiesa kas tiesa, pirmās plaujas nedēļas karstumā kāds kombains uz bridi bija apstājies. Daudzi tīrumi akmenaini, kalnaini, tāpēc kombaini nereti iziet no ierindas.

Kolhozā ir 10 kombaini — visi Savienībā ražotie. Rezerves daļas atrodas «Lauktechnikā». Dabiski, ka šādā gadījumā aizkeršanās pie remontdarbiem bija un būs. Kombainieri ir neapmierināti, jo dažkārt šie darbi tiekot veikti nekvalitatīvi un pavirši. Protams, K. Markska kolhoz nevar lepoties tikai ar jauniem kombaniem. Jāizmanto arī vecās «Nivas», tāpēc remontiem un pielabošanas darbiem efekts nav nekāds lielais.

Otrs būtisks iemesls, kas, varbūt, arī iekavēja graudaugu novākšanu, ir mehanizatoru kadri. Jā, šogad kolhozā strādā daudzi jauni kombainieri. Partijas sapulcē, kur spricuši par ražas novākšanu, izteikts priekšlikums, ka sesties pie kombainu stūres jālūdz pieredzējušākie. Bet kolhoza vadība un galvenais agronom Osvalds Kuršiņš uzskatīja, ka jālauj iestrādāties arī jaunajiem.

Plānoto 24,5 centneru vietā no hektāra ievāc vairāk nekā 27. Tieša, ražīguma ziņā lauki ir ļoti atšķirīgi. Pirmajā iecirknī, kuru vada Irēna Brīce, iekūlums ir aptuveni 32 centneri no hektāra, bet otrajā ražošanas iecirknī — vairs tikai 20,8. Sāda starpība nav tikai šogad, ta bijusi arī agrāk. Kalnainie tīrumi ir viens no tās iemesliem.

Grūti sokas arī linu novākšana. Aizvadītā nedēļā saimniecība valstī nodeva 23 tonnas šķiedras. Lini sola labu ražu, bet trūkst darba roku, lai tos novāktu ātri un bez zudumiem.

A. ILJINA

● ATTELĀOS: Valentīns Paukste (apakšējais attēls) par kombainieri strādā pirmo sezonu, pagaidām visbagātākais kūlums ir vienam; visu savu darba mūžu ar tehniku saistījis Kazimirs Soms (augšējais attēls). Kopš 1948. gada — traktoriests, iemēģinājis «rokū» arī uz kombaina.

J. SILICKA foto

TURPMĀK MŪSU LAIKRĀKSTĀ

● Sestdien sāksim publicēt mūsu novadnieka, filozofijas zinātnu doktora Pētera Zeiles asociatīvas pārdomas par Molotova — Ribentropa pakta sekām un 1940. gada jūnija — augusta notikumiem Latvijā, kuras autoram radušas, lasot tā laika presē publētos materiālus.

No vizītes Bulgārijas Tautas Republikas galvaspilsetā Sofijā atgriezīties Livānu stikla fabrikas direktors Jevgenijs Skreivers un ceturtā ceha priekšnieks Daumants Pfafrods. Šī vizīte noslēdza saraksti starp uzņēmuma optisko vadu ražotājiem un bulgāru firmu «Inkoms» (firma nodarbojas ar elektronikas problēmām).

Bulgārijas speciālistus ieinteresējis pie mums ražotais optiskais kabelis ciparu datu un radiosignālu pārraidešanai lokālajos sakartiklos. Bulgārijā to uzkata par vislabāko gatavu sistēmu radišanai. Perspektīvā ar kopīgo produkciju plānots iziet gan Savienības, gan aizrobežu tirgū. Jo vairāk tā-

pēc, ka firma «Inkoms» strādā saskaņā ar SEPP programmām.

Nedēļu ilgais komandējums noslēdzās ar iepriekšējas vienošanās parakstīšanu par optisko sistēmu izstrādi. Bet rudenī, kad abas pušes būs veikušas jau zināmu darbu, reāls klūs komerciālais ligums par sadarbību. Turklat ne tikai ražošanas, bet arī zinātnisko izstrādņu ziņā.

Un visbeidzot — lietiskā sadarbība dos iespēju plašāk ieviest šķiedras optiku mūsu valstī. Šajā ziņā, jāatzīst, mēs esam pamatīgi atpalikuši.

I. IVANOVA

Veidojas sadarbība

Cilvēks un viņa darbs

Kopējās rūpes

Tā sagadījies, ka šie divi pusmūža vīri — Nikolajs Buligins un Vladimirs Ūbelis — strādā gandrīz jau divdesmit gadus zem viena jumta. Pie tam vēl — abi brigadieri. Jā, tā nu tas ir, ka Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības remontdarbnīcas un kompresoru stacija atrodas vienā ēkā. Nikolajs Buligins ir remontatslēdznieku un darbnīcu brigadieris, bet Vladimira Ūbeļa pārziņā — kompresoru stacija un tās apkalpojošais personāls. Kuram no viņiem vairāk darba, atbildības? Domāju, ka gan Nikolajam, gan Vladimiram tā visa pietiek. Vienmēr savlaci cīgi atklāt un novērst defektus iekārtu darbā — abu brigadieru kopējās rūpes. Un tādēļ ir arī panākumi, jo rūpniča ražošanas uzdevumus vienmēr pārsniedz.

Uz Livānu eksperimentālo biokīmisko rūpnieci Buligins atnāca 1969. gadā. Visu šo ilgo laiku viņš strādāja 1. līzinā ceha remontdarbnīcā par virpotāju. Pat nesaskaitīt, cik pa šiem gadiem izvirpots dažādu rezerves daļu gan sūkniem un ventiliem, gan tilpnēm un citām iekārtām. Desmitiem tonnu metāla serdeņu pārveidotās par nepieciešamajām detalām.

Divus gadus vēlāk savas darba gaitas eksperimentālajā biokīmiskajā rūpničā sāka arī Vladimirs Ūbelis. Darba laiks Vladimiram atradās uzņēmuma kompresoru stacijā. Arī šeit darbs, tāpat kā Nikolajam pie virpas, nebija no vieglajiem. Vladimira pārziņā — astoņi jaudīgi kompresori, no kuriem vidēji septiņi strādā, viens rezervē. Varu iedomāties, kas kompresoru iecirknī ir par elles troksni, ja tikai viena kompresora jauda ir aptuveni 7 800 kubikmetri gaisa stundā. Pie tam, lai rūpničā, kur ražo līzinu, noritētu sekmīga fermentācija, jāseko uz cehiem padotā gaisa spiedienam, kurš grozās no 2 līdz 2,5 atmosfēram.

Pagājušajā gadā Vladimiri Ūbeli kolektīvs ievēlēja par kompresoru stacijas brigadieri. Mazliet vēlāk arī Nikolaju Buliginu atslēdznieku brigāde vienbalsīgi ievēlēja sev par «šefu». Un tā gandrīz vienā laikā uz rūpniču atnākušie vīri tāpat vienā laikā kļuva par brigadieriem. Likteņa ironija? Varbūt arī tā. Tomēr, manuprāt, tas viss norita likumsakarīgi, jo abi ir centīgi gan darbā, gan aktīvi rūpniecības sabiedriskajā dzīvē.

Jāpiebilst, ka Nikolajs pēc tautības ir krievs, bet Vladimirs — latvietis. Payaicāju: kā jūs šeit abi zem viena jumta sadzīvojat? Vai nav kādu nacionālās saskarsmes konfliktu? Nikolajs Buligins atbildēja: «Mēs šeit gandrīz divus gadu desmitus esam roku rokā. Viens otram palīdzam ne vārdos, bet gan darbos. Es nerēdu nekāda iemesla ar Vladimиру strīdēties, jo labi pārvaldu kā savu dzimto valodu, tā arī latviešu valodu. Ja jau dzīvo Latvijā, tad ir jāciena latviešu tautas vēsture, kultūra un valoda.»

«Tik tiešām,» piebilda kompresoru stacijas brigadieris Vladimirs Ūbelis, «mums nav ko dalīt. Mūsu abu brigādēs ir gan latvieši, gan krievi, bet konfliktu nekad nav bijis. Darba jautājumos, protams, mēs strīdamies un vienmēr atrodam kopīgo ceļu, bet nacionālās saskarsmes ziņā pie mums viss ir labi.»

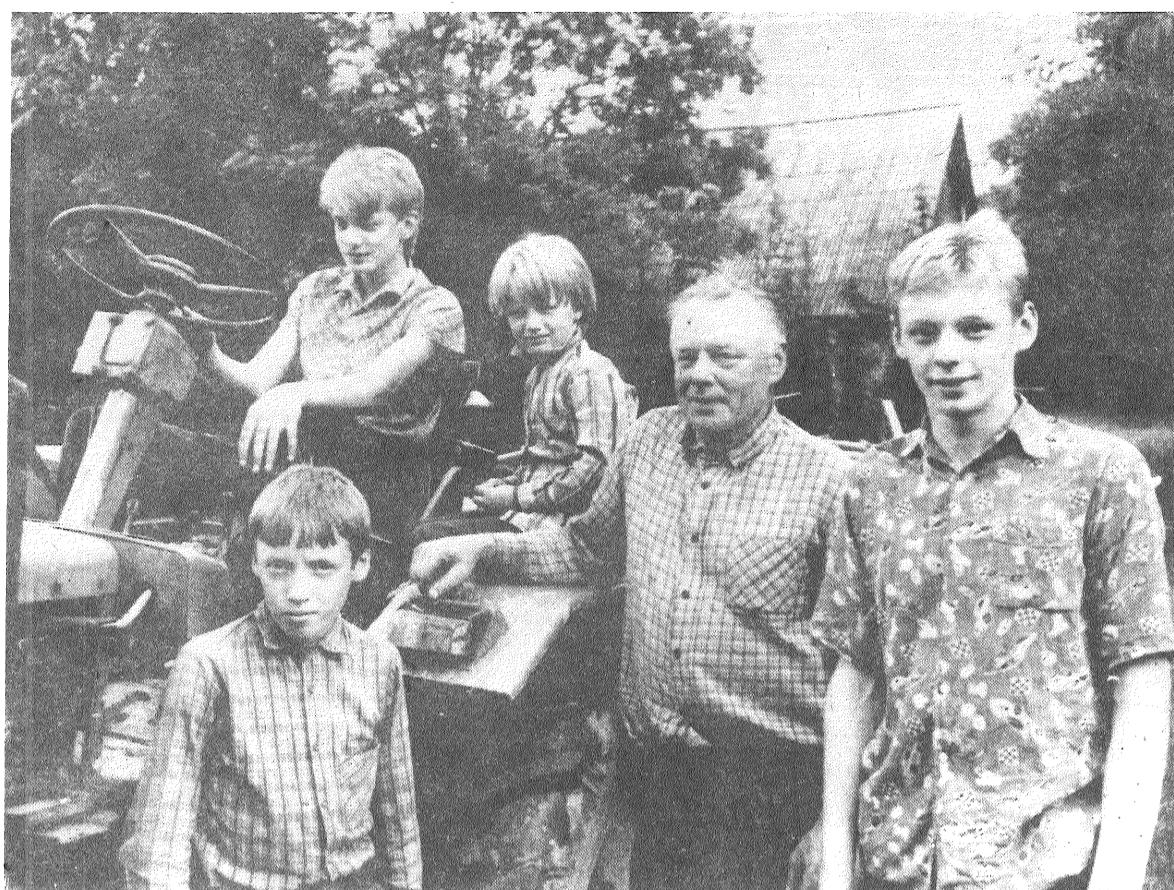
Brigadieriem piemīt loti šodienīgs sarunas stilis. Viņi uzmanīgi ieklausās, cenšas saprast, ar taktisku jautājumu kādreiz iebilst. Droši vien šī prasme radit labvēligu atmosfēru un uzticēšanos, pastāvīgi paplašināt draugu pulku, ir abu brigadieru rakstura būtība. Sāds stils izveidojies, kā abi atzistas, tāpēc, ka rūpniča jau sen kļuvusi par viņu dzimtajām mājam. Doma par pāriešanu citā darbā ne Vladimiru, ne Nikolaju nav urdījusi.

«Pašlaik viessvarīgākais ir dot cilvēkiem iespēju just, ka viņi ir saimnieki savā rūpničā,» saka Nikolajs Buligins. Kā pats nojautu, abos brigādes kolektīvos valda īpaša vienotība un atbilstības izjūta par kopīgi darāmo, par darbu, kas tik ļoti nepieciešams rūpničai.

Raugoties uz puišiem un meitenēm, kuri atnāk strādāt uz eksperimentālo biokīmisko rūpniču, Nikolajs un Vladimirs atceras sevi — vienkāršus vīrus, kurus rūpniecības korpusi uzņēma drūmi un atlīgi. Par laimi apkārt izrādījās atsaucīgi cilvēki, iemācīja mīlēt savu profesiju.

Jā, tā nu ir sanācis, ka Nikolaja Buligina un Vladimira Ūbeļa domas gan darbos, gan vārdos sakrit pilnīgi. Darbs rūpničā un jaunās paaudzes problēmas ir abu brigadieru kopējās rūpes.

A. KĀRŠENIEKS

Kā klājas, jaunsaimnieki?

Vinu — jaunsaimnieku mūsu rajona jau 56, un šajā ziņā esam vadošie republikā.

Visslīprākā, šķiet, ir Sērmo zemnieku saimniecība Galēnu ciema Gribolvā. Par tās veidošanos jau rakstījām. Soreiz par to, kā jaunsaimniekiem klājas, ko viņi paveikuši.

Pāsu saimnieku Jāzepu Sērmo nesatikām — aizbraucis pēc materiāliem kūts būvei. Saruna risinājās ar saimnieci Jevgēniju Sērmo, kura pa pusdienas laiku išu bridi būvējā.

Ja, tikai išu bridi, jo darbs dzēn darbu. Jevgēnija bija pārnākusi no linu laukuma. Lini puspektārā platībā noauguši lieli, resniem stiebriem, bet sagūluši. Plūkt ir grūti. Taču ar palīgiem meitu Silviju un vīra masas meitu īnesi darbs virzās uz priekšu.

Labi auguši arī mieži un auzas. Pagalma stāv kombains, ko Sērmie iegādājušies no Varakļānu sovhoza. Labibu novākt atbrauks Jāzeps Sērmā māsas dēls no Liepnas.

Jā, bez palīgiem jaunsaimniekiem Sērmajiem neiztikt. Un tādi ir no kupla radu skaita. Visu vasaru Gribolva dzīvo un strādā Jāzepa

Sērmā māsas dēls Raimonds un meita Inese no Rēzeknes, māsas dēls Mārtiņš no Ilūkstes. Raimonds gatavoja sienu, Ineses pārziņā — goju kopšana un slaukšana, Mārtiņš baro cālus. Katram savi pienākumi, un los jaunie palīgi veicloti apzinīgi.

Jāzepa Sērmā jaunākajam dēlam Paulam vēl tikai seši gadi, bet viņš jau rāv bietes, grābj sienu, stāliņos linu kūlišus. Otrs dēls — skolnieks Pēteris pīles barot kārtītus nelaida — darbs esot jāprot.

Jaunsaimniekiem pilns šķūnis ar sienu. No atāliem gatavos skābsnieku. Aug saknaugti, kartupeļi. Lopbarības vajag daudz, jo saimniecībā ir jau 16 liellopi, 10 aitas. Patlaban ir slaucamas septīnas govis, drīz atnesīs viena grūsnā tele.

Ar Preiļu siera rūpniecu noslēgti līgumi par 12 tonnu piena piegādi.

Ap 8 tonnām piena jau nodots. Nepilnos divos mēnešos izaudzets 700 pīlu, valstīj pārdotais 1,6 tonnas putnu gaļas. Tagad pienācis laiks galas kombinātam piegādat ap 1 200 nobaroto broileru.

Nav viegli jaunsaimniekiem Sērmajiem. Labi, ka blakus ir tādi otri jaunsaimnieki — Valdis un Regina

Caunāni. Var kooperēties, viens otoram izlidzēt ar tehniku. Arī ar padomu.

Latvieši ir zemnieku tauta. Un tagad, pārbūves un atmodas laikā, daudzi atgriežas pie zemes. Turpat blakus Sērmajiem, Sīlukalnā savās tēva mājās sācis saimniekot Jāzeps Pastars. Viņš atgriezies no slavenajiem «Ādažiem». Liekas kuriozi: Ādažus nomainīt pret šo purva nostūri, kur nav ceļu, kur tēva sēta aizaugus krūmiem. Bet cilvēku velk uz dzīmto pusi, un viss. Dzīmītā puse viņam dārgāka par vienu.

Jāzepam Pastaram ir vēl tēva mājas, kaut nolaistas, bet viņa kaimiņš Trops, kurš arī sapēmis zemi, pagaidām dzīvo teltī. Viņam jāsāk no nullēs, kā to darijusi mūsu senči, līdumus līdzām. Latviešu zemniekiem ir liela izturība. Un ar izturību var visu panākt.

J. GURGONS

● ATTĒLĀ (no labās): lūk, viņi — Gribolvas jaunsaimnieki: — pārlīgs Raimonds Sutris no Rēzeknes, pats saimnieks Jāzeps Sērmais, pārlīgs Mārtiņš Bēkers no Ilūkstes un jaunie Sērmie — Pēteris un Pauls.

J. SILICKA foto

● Laika apstākļi aizvaditājā nedēļā ražas novācējus neiepiereja — joprojām nācās strādāt sarežģītos apstākļos. Un tomēr vīri cīnīs. Arī kolhozā «Nākotne». Pagājušās nedēļas nogalē kombainieri pēdējās divās dienās novāja un nokūla 6 procentus labības lauku. Arī raža šogad nebūt nav slikta — no hektāra saimniecībā iekūl vidēji vairāk nekā 30 centnerus graudu.

● ATTĒLĀ: kolhoza labākie kombainieri — Alvars Kursirts (labību novāc tikai otro gadu), Jevgēnijs Siročins (vecākais kombainieris) un Andris Sotnieks (viņam tāpat kā citus gadus vislielākais iekūlums).

J. ZANDES foto

kārtība. Dokumentā norādīts, ka brivi konvertējamā valūtā maksās par labību, kas tiek pārdota vīrs vienpadsmitā piecgadē pārdotās labības gada vidējā līmeņa, bet par zirņiem, lupīnu un eļļas kultūru sēklām — kas tiek pārdotas vīrs 1986. — 1988. gadā pārdoto eļļas kultūru sēklu daudzuma gada līmeņa.

Plašs lēmuma izklāsts publicēts izdevumā «Pravītēvij vestnik», avīzēs «Selškaja žīzn» un «Ekonomiķu gazeta», kā arī republikāniskajos laikrakstos.

TASS

Problēma

„Dzīvosim draudzīgi“ jeb Kādas sekas rada nepārdomāti līgumi

NO DIENESTA SARAKSTES

1988. gada 19. aprīlis, Daugavpils starprajonu kurināmā ražas uzņēmuma Preiļu ceha priekšnieks V. Karpavets tautas kontroles rajona komitejai: «Martā un aprīlā sākumā Aglonas dzelzceļa stacijā ir pieļauj iekraušanas darbu vairāki partraukumi. Stacijas vadība par to nav atbildīga, bet maksā par oglu un malkas glabāšanu pieprasī, lai gan 50 procenti kurināmā nav izvesti stacijas vainas dēļ. Rodas jespāds, ka dzelzceļam tas ir izdevīgi.»

1988. gada 29. augustā. No akta: «Ceļtna vadītājs ieradās no Rēzeknes ierādās plkst. 10.20, dārbu uzsāka plkst. 11.40.»

1988. gada 18. novembrī. No akta: «Ceļtna vadītājs ieradās no Rēzeknes ierādās plkst. 12.30.»

1988. gadā no 21. novembra līdz 19. decembrim vienpadsmit (!) aktu, kas apliecinā, ka iekrāvēja vadītājs stacijā nav samēklejams.

1988. gada 21. novembrī. Tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs M. Lomakins Baltijas dzelzceļa pārvaldes priekšniekam: «Neorganizētās dēļ, ko pieļāvusi Daugavpils distance, iekraušanas un izkraušanas darbos Aglonas stacijā bijuši pārtraukumi oglu un malkas izvešanai; marī — astoņas reizes, aprīlī — piecas reizes. Bet neviens nav atbildīgs par zaudējumiem. Dzelzceļa stacijas vadība punktuāli iekāse soda naudu no rajona kurināmā ceha par oglu un malkas glabāšanas termiņu neievērošanu. Kāpēc patēriņām jāmaksā soda nauda dzelzceļniekiem, kuru vainas dēļ krava netiek izvesta?»

Tautas kontroles rajona komiteja ar Daugavpils nodaļas darbinieku piedālīšanos jau divas reizes izskatīja šo jautājumu. Saņemis solījums turpmāk to nepieļaut.»

1988. gada 22. decembrī. Dzelzceļa priekšnieka vietnieks V. Ivanovs tautas kontroles rajona komitejai: «Lai izmaiņitu radušos situāciju, ir paredzēti šādi pasākumi: operatīvi informēt kurināmā bāzes darbiniekus par mehānismu bojāšanos; personisko atbildību par darbu organizēšanu uzlikt Rēzeknes ražošanas iecirknā priekšniekam Mozugunovam; ja ir sarežģījumi Rēzeknē, tad distances vadībai operatīvi pārveidot darbasēku un iekrāvēju no Daugavpils; 1989. gada līgumos paredzēt abu pušu atbildību par mehānismu diktāvi, sasalušas kravas izkraušanu. Bija sarikota vadītāju tikšanās, kas veicinās operatīvu un saskaņotu darbibu Aglonas stacijā.»

1988. gada 28. decembrī. No tautas kontroles rajona komitejas lēmuma 3. punkta: «Lūgt Latvijas PSR Tautas kontroles komiteju sniegt palīdzību Daugavpils dzelzceļa nodaļas kravu iekraušanas un izkraušanas distancē novērst trūkumus darbā, kuras vainas dēļ rodas zaudējumi uzņēmumiem, kolhoziem, padomju saimniecībām, individuāļiem patēriņājiem.»

Pateišām, kurš tic, var justies kā seplītās debesis. Pat, ja šī ticība jāaplīcina tādam iepašīgām resorām, kāda ir Baltijas dzelzceļa pārvalde un tās priekšnieks b. Ivanovs. Jo no visiem viņi uzskaitītajiem «operatīvajiem» pasākumiem «čīks» vien iznācis. Aglonas stacijā mēs nabijām 4. augustā, bet — jau 1989. gadā. Aina iešanai: slāvē desmit pārskaitušies autovadītāji, ajojukusi noliktais pārziņe B. Mūrniece. Ogles ir, turklāt

vēl šķirnes, Silēzijas, bet iekrāvēja nav. Rēzekne kategoriski atteikusi. Par laimi, Vasilijs Karpavets, būdams pieredzējis, laikus sarunājis ar Rušonas padomju saimniecību. Un kas gan cits atliek, ja ne staigāt un ligi zēlastības dāvānas? Cītādi bankrotēsi. Tikai 8. autokombināta filiāle pirmajā pusgadā iekāscīusi 428 rubļus soda naujas (par autotransporta diktāvēs 59 stundām). Salīdzināšanai: visā pagājušajā gadā šie skaiti bija atliecīgi 396 un 44. Acimredzams pieaugums.

Ap pulksten 11.00 sāka strādāt padomju saimniecības iekrāvējs. Soferi nedaudz nomierinājis. Taču diez vai tajā dienā, pirms brīvdienām, izdevās iekraut visas 300 tonnas oglu, par kuru glabāšanu kurināmā uzņēmums dzelzceļniekiem katru diennakti maksā 60 rubļus. (Starp citu, Aglonā ogles bija ievestas jau 2. augustā). Ja pa brīvdienām tās ievēdis vēl, tikai jau mūsu, citas šķirnes un par citu cenu? Ko tad lai dara noliktais pārziņe, kādas summas lai ieraksta veidlapā, jo viss tācu sajuks kopā? Te tiešām ir jāuztraucas.

Kaut gan — Aglonas stacijas priekšniecē V. Karole daudz neuztraucas. Viņa klūst nemierīga tikai tad, ja draud diktāvē dzelzceļa transporta izkraušanas darbos. Un arī cīnīs, kā pēc burvju mājiena, atrodas, un autovadītāji nekavē, un krāvēj ir savās vietās. Viss vislabākājā kārtībā! Kā gan citādi: atbildību par vagonu diktāvī pieprasī no stacijas priekšniecēs. Viņa, izrādās, pat nenojauš, ka eksistē diezgan interesants dokuments, ko dēvē par līgumu starp Daugavpils mehanizēto iekraušanas un izkraušanas darbu distanci un kurināmā ražošanas uzņēmumu, ko apliecinā divu priekšnieku paraksti — N. Sapkina un A. Stunžas. Bet līgumā ir šāds punkts, starp citu, ar pirmo numuru: «Distance uzņemas veikt vagonu izkraušanas darbus, kā arī kravas iekraušanu automobiļā.» Bet, lūk, kas ir neparatī: vairākas reizes izlasot dokumentu, tā arī neatradu tik svārīgu paragrafu, kā abu pušu atbildību par līgumā noteikto saistību neizpildīšanu. J. Stikāne, tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētāja, kura nesen pabija kurināmā uzņēmumā, bija ne mazāk pārsteigtā par to, ka tur nevarēja uzrādīt nevienu dokumentu, kas apliecinātu to neatlaicību, ar kādu bāze cīnīs panākt no dzelzceļniekiem līguma izpildīšanu. Ne aktu, ne rēķinu — pilnīgs tukšums. Secinājumi rodas paši par sevi: vienus un otrus, acimredzot, saista nekur nefiksēla vienošanās, sak, dzīvosim draudzīgi, katram ir kāds grēcīns.

Bet vānīgs, kā parasti, ir pārmijnieks. Šajā gadījumā — Preiļu ceha vadība, kura gan sezonas, gan citā laikā no kurināmā patēriņājiem saņem milzīgi daudz sūdzību. Kāda te var būt draudzība!

So materiālu publicējam ar nelielu cerību, ka Baltijas dzelzceļa pārvalde nav tālu noglabāta pagājušā gada sarakste ar tautas kontroles komiteju, jo apstākli viennozīmīgi prasa pie tās atgriezties.

I. KOROLOVA

Stimuls zemkopjiem

PSRS Ministru Padome pieņēmusi lēmumu, kurā paredzēts 1989. — 1990. gadā stimulēt augstas kvalitātes kvešu, pākšaugu un eļļas kultūru sēklu pārdošanu valstīj par samaksu valūtā, kas iezīmētās izbrīvēta sakārā ar labības un pārtikas iepirkuma samazināšanu ārzemēs. Dokumenti pieņemti saskaņā ar PSRS Tautas depūtātu kongresa lēmumu.

Lēmumā paredzēts 1989. — 1990. gadā sarīkot ekspe-

riementu, kura ietvaros saimniecības par brīvi konvertējamu valūtu pārdos valstīj cieto (klases) un vidēji briedigo kvešu graudus — par 60 rubļiem tonnā, citu vērtīgāko šīs kultūras šķirņu graudus — par 40 rubļiem, zirņus un lupinu — par 80 rubļiem un eļļas kultūru (saulgriežu, sojas, rapsu, idras un sinepju) sēklas — par 90 rubļiem tonnā.

Lēmumā paredzēti šādi realīzācijas noteikumi un

kārtība. Dokumentā norādīts, ka brivi konvertējamā valūtā maksās par labību, kas tiek pārdota vīrs vienpadsmitā piecgadē pārīdotās labības gada vidējā līmeņa, bet par zirņiem, lupīnu un eļļas kultūru sēklām — kas tiek pārīdotas vīrs 1986. — 1988. gadā pārīdotā eļļas kultūru sēklu daudzuma gada līmeņa.

Plašs lēmuma izklāsts publicēts izdevumā «Pravītēvij vestnik», avīzēs «Selškaja žīzn» un «Ekonomiķu gazeta», kā arī republikāniskajos laikrakstos.

TASS

Zvejnieku atpūta

PALANGA. Zvejnieku un jūrnieku atpūtas nams, kas uzcelts Baltijas jūras krastā, uzņēmis pirmos viesus. Pēc Viļņas arhitektu projekta uzbūvētais veselības nostiprināšanas kompleks maiņas laikā uzņemš vairāk nekā 250 cilvēkus.

TASS

LTF Preiļu un Līvānu nodaļu veiktās aptaujas apkopojums

Jūlijā sākumā laikrakstā «Lēpina Karogs» bija publicēta anketa, kurā lūdzām dot savu vērtējumu LTF Domes valdes 31. maija Aicinājumam, iegūtie rezultāti ir apkopoti, un mēs ar rajona laikraksta starpniecību darām tos ziņāmus iedzīvotājiem.

Jāteic, ka aptauja izsauca lielu rezonansu un kļuva par bagātīgu informācijas avotu. Daudzi aptaujas dalibnieki ne tikai aizpildīja anketu, bet izteica savas domas arī vēstulēs. Rakstīja gan par 31. maija Aicinājumu, gan par vēlamajiem deputātu kandidātiem gaidāmajās vēlēšanās, gan par LTF lappusi rajona laikrakstā, kā arī izteica savu vērtējumu par LKP rajona komitejas darbību pašreizējā laikā posmā.

Sodien apskatīsim tikai to anketu un vēstuļu daļu, kas attiecas uz 31. maija Aicinājumu. Jāteic, šis Aicinājums radīja lielāku atsaučību, nekā aptauja par iespējamajiem deputātu kandidātiem. Varbūtas izskaidrojams ar to, ka vienkāršāk ir dot vienu no tām iespējamām atbildēm, nekā domāt, kuri tad rajonā ir spējīgi pildīt deputātu pienākumus šajā grūtajā, taču tik dinamiskajā un interesantajā laika posmā? Bet varbūt cilvēki vienkārši nerēdz rajonā kandidātus, kas būtu spējīgi godam veikt deputātu pienākumus? Bet tas šajā gadījumā neattiecas uz mūsu tēmu, tāpēc pievērsīsimies aptaujai.

Pavisam LTF nodaļas saņēma 593 anketas, kurās savas domas izteica 736 cilvēki. No tiem cilvēkiem 693 (94,16%) ir latvieši, 27 (3,67%) krievi, 14 (1,90%) poli, viens ukrainis un viens lietuvietis.

Kā redzams no aptaujas dalibnieku skaita, aptauja lauj droši prognozēt vienīgi latviešu attieksmi pret 31. maija Aicinājumu. Citu laulību respondentu skaita ir parāk mazs, lai varētu izdarīt secinājumus. Interesanti arī tas, ka pēc iegūtajiem rezultātiem var rasties iespaids, ka rajonā dzīvo tikai latvieši, krievi un poli. Bet ir labi zināms, ka rajonā iepiūdīs liels skaits iedzīvotāju no Baltkrievijas un Ukrainas. Kāpēc tas neatspoguļojas anketā? Skiet, te mēs sastopamies ar tādu faktu, ka Latvijā ieplūst galvenokārt tie Ukrainas un Baltkrievijas pārstāvji, kas pāzaudējuši savu nacionālo identitāti un daudzos gadījumos pār negribēti vairāk atzīt par altieciņām nācijas pārstāvjiem. Viņu vienīgais merķis ir apmesties uz dzīvi tur, kur augstāks dzīves līmenis. Tas arī nosaka šo cilvēku politiskās aktīvitātes zemo līmeni. To apstiprina arī tas, ka arī tie poļi un krievi tautības cilvēki, kas ir piedalījušies aptaujā, pārvārda vairākas paaudzes jau dzīvo Latvijas teritorijā.

No visiem aptaujas dalibniekiem pozitīva attieksme pret 31. maija Aicinājumu ir 94,18% (696 cilvēki) aptaujāto. Tajā skaitā no latviešiem pozitīvi atbildējuši 95,52% (662 cilvēki), no krieviem — 66,67% (18 cilvēki), no poliem — 78,57% (11 cilvēki). Pozitīvu vērtējumu devuši arī vienīgais ukrainis un lietuvietis. Pie tam ukrainis uz anketas vēl uzrakstījis:

«Живу в Латвии 8 лет, НФЛ поддерживает и готов вам помочь».

Bez šaubām, šāda attieksme never neizraisīt simpātijas. Domājams, ka ar šādiem ukrainiem, baltkrieviem, krieviem un poliem mēs vienmēr spēsim atrast kopīgu valodu. Liekas, ka šeit īsti vietā ir aicērēties poļu nacionālās atbrīvošanas ciņas lozungu: «Par jūsu un mūsu brīvību».

Negatīva attieksme pret 31. maija Aicinājumu ir 3,40% (25 cilvēki) aptaujāto. Tajā skaitā — latviešiem 2,45% (17 cilvēki), krieviem 22,22% (6 cilvēki), poliem 14,29% (2 cilvēki).

No tiem, kas Latvijā nav dzīmuši un auguši, anketas ir atsūtījuši 4 cilvēki, trijumi (75%) ir negatīva attieksme pret 31. maija Aicinājumu. No šīs respondentu grupas tikai viens cilvēks ir atsūtījs vēstuli. Viņš raksta:

«Уважаемые дамы и господа из НФЛ. Хотя пока что вы еще не господа, но очень хочется вам ими быть! Как скоро забыли вы, как батрачили на господ из Курземе. Видзeme, как скоро вы забыли свои лапти, в которых работали даже зимой в лесу! Не думайте, что можно одуречить народ Латвии разными обещаниями ваших лидеров, верхушки то займут они сами, ведь им надо набить свои карманы... Мы не хотим больше боржузного строя 30-х годов. Я жил при этом строе в деревне на 7-ми га земли и ездил по городам в заработки и не сводил концы с концами, да и в Риге несладко жилось

простым людям. Не просили, как сейчас колбасы и автомaшины, а просили работу и хлебa. Советская власть дала нам, да и вам, все, и другой нам не надо. Так что пусть на другие дела направляют работу ваши лидеры. Ведь Рига занимает первое место по пьянству и проституции, первое место среди городов Союза, да и мы в своем районе оставляем миллионы в водочном магазине. Вот где основное зло нашей жизни!»

Ливанец.

Kā redzat, diezgan dusmīga un, jāsaka, arī primītīva vēstule. Taču paldies arī par to. Līdzīgu vēstulē autoru parasti pieļauj vienu un to pašu elementāru, bet būtisku klūdu. Tā vietā, lai 30. gadu Latviju salīdzinātu ar 30. gadu Krievijas vai Eiropas vidējo līmeni, viņi to salīdzina ar 80. gadu Latviju. Logiski būtu šo astondesmito gadu Latviju salīdzināt ar astondesmito gadu Somiju, Zviedriju, Holandi utt., kur trīsdesmitajos gados dzīves līmenis bija apmēram tāds pats kā Latvijā. Taču viņi ietiepiņi cenšas izvairīties no šāda salīdzinājuma. Un tas ir pilnīgi saprotams, jo trīsdesmitajos gados Krievijā no bada gāja bojā miljoniem cilvēku, desmiti miljoni tika vienkārši iznīcināti padomju koncentrācijas nometnēs. Bet salīdzināt astondesmito gadu Latviju ar Somiju, Hollandi vai Zviedriju utt. vispār ir bēdīgs.

Trešo aptaujāto grupu veido tie, kas Latvijā nav dzīmuši, auguši un strādājuši vēl neatkarīgās Latvijas republikas laikā. Tātad viņiem ir bijusi iespēja salīdzināt divas sistēmas. Vienbalsīgi visi šīs grupas pārstāvji iestājas par Latvijas republikas atjaunošanu. (Kā tas viss neatbilst vēlēšanu rezultātiem 1940. gadā! Bet mēs jau zinām, kas tās bija par «vēlēšanām».)

Visneaklīvākie anketu aizpildītāji izrādījās vecumā līdz 30 gadiem. Tādu ir 22,28% (164 cilvēki).

Mazliet par aptaujas dalibnieku vecumu. Jāteic, ka diapazonā ir ļoti plašs. Visjaunākajam anketas sūtītājam ir 12 gadi, bet visvecākajam 92 gadi. Visplašāk pārstāvēti ir respondenti vecumā no 30 līdz 50 gadiem. Viņi veido 42,93% (316 cilvēki) no kopējā daudzuma. Tikai mazliet zaudē tie, kuru vecums ir virs 50 gadiem. Tādu ir 34,78% (256 cilvēki). Interesanti, ka šajā vecuma grupā ietilpst tie, kas dzīmuši, auguši un strādājuši vēl neatkarīgās Latvijas republikas laikā. Tātad viņiem ir bijusi iespēja salīdzināt divas sistēmas. Vienbalsīgi visi šīs grupas pārstāvji iestājas par Latvijas republikas atjaunošanu. (Kā tas viss neatbilst vēlēšanu rezultātiem 1940. gadā! Bet mēs jau zinām, kas tās bija par «vēlēšanām».)

Visneaklīvākie anketu aizpildītāji izrādījās vecumā līdz 30 gadiem. Tādu ir 22,28% (164 cilvēki).

Tagad mazliet par secinājumu, kuru, pēc mūsu domām, laui izdarīt aptauja. Latviešu tautības iedzīvotāji praktiski vienbalsīgi atbalsta 31. maija Aicinājumu. Domājam, ka LTF savā otrajā kongresā ir pamats izdarīt izmaiņas savā Programmā.

Vēstules un anketas apkopoja E. MUKĀNS un J. BRENCIS

Jānis BEKEŠS

1989. gada 14. augustā nākēšanā nāvē miris PSKP biedrs kopš 1956. gada, republikas nozīmes personālais pensionārs Jānis Jānis Bekešs.

Jānis Bekešs dzimis 1928. gada 16. oktobri ioreizējā Livānu rajona Dzalbu sādžā zemnieka ģimenē. Viņu savu mūžu viņš ir palicis uzticīgs savam dzīmījam novadam, dzīvi veltīdam rajona lauksaimniecības attīstībai.

Darba gaitas Jānis Bekešs sāka agrā bērnībā sava tēva saimniecībā. Pēc dienesta Padomju Armijas rindās no 1953. gada līdz 1958. gadam strādāja par ūdeņraža kolhoza «Cīpa». No 1958. gada līdz 1960. gadam viņš bija šīs saimniecības priekšsēdētājs. No 1960. gada līdz 1962. gadam Jānis Bekešs vadīja Krustpils rajona kolhozu «Rekords». Kopš 1962. gada 25. gada viņš strādāja par kolhoza «Dzintars» priekšsēdētāju.

Jānis Bekešs aktīvi piedalījās rājona sabiedrīskājā dzīvē. Vairākārātā tika izvēlēts par Rožkalnu ciema padomes deputātu. No 1960. gada līdz 1970. gadam viņš bija partijas Preiļu rājona organizācijas revīzijas komisijas loceklis.

Par nepielniem rājona lauksaimniecības attīstībā Jānis Bekešs apbalvots ar ordeni «Goda Zīme», medaļām «Par pašaizlīdzīgu darbu. Atzīmējot V. I. Lepina 100. dzimšanas dienu», «Darba veterāns», ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Preiļu rājona Goda rakstu.

No dzives šķiries komunisti, labs organizators, atsaucīgs cilvēks.

Gaišu piemiņu par Jāni Jāņi d. Bekešu mūžam saglabāsim savās sirdis.

LATVIJAS KP PREIĻU RĀJONA KOMITEJA

RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES IZPILDKOMITEJA

Celazīmes apmaiņai

TALLINA. Igaunijas veselības nostiprināšanas iestādes pārlet uz salīmiecisko aprēķinu. Pēc republikas arodbrībā lēmuma to sānatorijas un atpūtas nami nodot apvienībai «Igaunijas kūrorti». Tas nebūt nenozīmē, ka republikas sānatorijas neietilpst Vissavienības kūrortu sistēmā. Celazīmes uz Baltejas jūras piekrasti varēs abmaiņīt pēc citām uz dažādiem valsts reģioniem. Jaunā pasākuma ienākumi tiekuldīti atpūtas industrijas attīstīšanā republikā.

TASS

No 1. septembra Maskavas skolās skanēs 10 PSRS tautu valodas. Jaunajā mācību gādā galvaspilsētā paredzēts uzsākt fakultatīvās nodarbinābas ukrainu, baltkrievu, tatāru, armēnu, gruzinu, azerbaidžānu, jidišu, lietuviešu, latviešu un igauņu valodās. Mācībās skolēni iepazīsies ar vispārīgajām valodas problēmām un filoloģiju.

Runāsim dažādās valodās

Vienā vidusskolā atvērs krievu valodas centru, kur MVU Filologijas fakultātē sniegs palīdzību padziļinātā valodas apgūšanā. Uz šī centra bāzes paredzēts atjaunot pilsētas olimpiādes krievu valodā, kas pēdējos gados notiek ļoti reti.

Maskavas pilsētas tautas izglītības komiteja kopīgi ar nacionālajām kultūras un izglītības biedrībām un republiku pastāvīgajām pārstāvniecībām galvaspilsētā sākusi izstrādāt PSRS tautu valodu, kultūras un vēstures mācīšanas sistēmu. Jāzīstrādā me-

todika un mācību līdzekļi, jāsagatavo pasniedzēji un jānoskaidro maskaviešu vajadzības pēc fakultatīvajām grupām.

TASS korespondents

Maskavā

A. Ozols—Ozoliņš, Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības drošības tehnikas, apkārtējās vides un darba aizsardzības nodāļa prieķnieks, atbild uz rakstiem «Rajona Tautas deputātu sešiju gaidot» (76. numurā), «Mūs gaida milzīgs darbalaiks» (78. numurā) un «Ekoloģisko problēmu atrisināšanu nozīmē izdzīvošanu» (80. numurā).

«Kaitīgo gazveida vielu sārpu izmetumi no katlu mājas 1988. gadā salīdzinājumā ar iepriekšējo laiku periodu palielinājās par 7,9 tonnām. Tam par iemeslu bija siltumenerģijas izstrādes palielināšana. Sākot no apjomis samazināsies vairāk nekā par 600 tonnām, jo viens katls ir pieslēgts gazei.

Redakcijai atbild

Pirmajā ceturksni — 1,32 reizes. Kontroleit mikroorganismu izmetumu sākam—1988. gada ceturtsākā iestādei ievēlēja arī apstiprinātajiem grafikiem kas ir sākotnoti ar Preiļu sanitāri epidemioloģiskās stacijas galveno arstu. Metodika lizina šamma producents noteikšanai izmetumos ir izstrādes procesā (A. Sisina Komunālās un visparejās higiēnas zinātniski pē-

nieciskais institūts), esošais rādītājs — 5.10³ šūnas vienā kubikmetrā.

Sogad paredzēts nomainīt visu aspirācijas sistēmu prēmiku iecir-

knī, bet vitamīnu sveršanas mezglā paredzēts āterīkot filtru, kas nodrošinās izmetumu normatīvo attīrišanu. Līdz 1992. gadam plānots parbeigt katlu mājas pieslēgšanu gāzei, tādējādi tiks likvidēti kvēpu izmetumi, strauji samazināsies sērkabes, ūdenraža, vanādija oksīda izmetumi.

Par rauga ražošanu. Tas ir pārtikas produkts, un tā ražošana sa-

nītās aizsardzības zonas nav. Tieks izstrādāt ražošanas projekts un ekonomiski tehniskais pamatojums, tos izskalīs kompetentas komisijas. Paredzēta bezatkritumu tehnoloģija. Jautājums var būt izskalīt 1990. gada pirmajā pusē.

V. Leičs, Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības ūdensapgādes, noteķūdenu atvīrišanas un kanalizācijas ietārīkošanas prieķnieks:

«Sakarā ar laikrakstā ievietoto rakstu «Kas par to atbildēs?» varu paziņot sekojošo.

17. jūnijā septiņos no rīta notika noteķūdenu kolektora cauruļvada pārrāvums. Atbildīgais personāls bija brīdināts plkst. 8.00. Veikti

notiek būvdarbi, 1990. gadā plānots nodot ekspluatācijā jaunu kanalizācijas kolektoru, bet 1992. gadā — papildus jaudas attīrišanas ietārīkā.

LEPINA KAROGS

Jasmuižas motivi

Skaista, saulaina un skani-ga bija Jasmuiža svētdien. Tuvus un tālus ciemiņus tā pulcināja. Ar mūžos saglabāto tautas dziesmu, ar tautas daiļamata meistaru darināju-mos ielikto dvēseles-siltumu.

Jasmuižas topošajā parkā pie avota dziedāja novada folkloras ansambļi, muzicēja Zundānu kapela. Seit varēja iegādāties dažnedažādus lie-tišķas mākslas priekšmetus, iet kopējās rotaļās. Ar to vien jau būtu bijis pietiekami svētdienas pavadišanai muzejā. Bet... tas bija tikai ievads.

Ievads jauno Rēzeknes pu-ses keramiķu Viktora Pankova, Aivara Gutāna un Jāna Līzdiķa izstādes atklāšanai. Spilgti izteikti savā varēša-nā un tik dažādi rokrakstos atklājās skatītājiem novada tautas mākslas tradīciju tur-pinātāji, pārmantotāji un tā-laknesēji.

«Gājputnu dziesma atgrie-žas mājās» — šie vārdi ie-vadīja latgaliešu trimdas rakstnieku darbu izstādes at-klāšanu un pavadija klāt-esōšos visu pēcpusdienu. At-griešanās motīvi skanēja gan-dzejnieka Andra Vējāna spe-ciāli šim notikumam uzrak-stītājā dzejoli, gan Andrija Jurdža mazdēla Jāņa Cibul-ska Latgales literatūras vēs-turiskajā ieskicējumā, gan monsinjora H. Trūpa teiktajā, gan sveicienos no tālās Aus-trālijas, kurus atnesa jezuītu-tēvs no Sidnejas Pāvils Bečs, gan Latkovsku ģimenes lite-rāri muzikālajā sniegumā.

gan viesu runās. Starp pasā-kuma dalībniekiem bija re-dzami latgaliešu kultūras, mākslas un literatūras dar-binieki, kuru uzskaitījums vien aizņemtu turpat vai ve-selu lappusi.

V. ROMANOVSKIS

● ATTELOS: par Latgales litera-tūru stāsta J. Cibulskis; iepazīša-nās ar kārtējo ekspozīciju Jasmuižas muzejā; starp daudzajem viesiem bija arī kinorežisors, Lat-galiešu kultūras biedrību savienības valdes priekšsēdētājs J. Streičs, Latvijas televīzijas diktore A. Ru-gāte un prelāts A. Bečs.

J. SILICKA foto

Redaktors P. PIZELIS

LENNINA KAROGS

● MŪSU ADRESE:
228250, Preiļi,
Kontaktaunatnes iela 1.

● REDAKCIJAS TALRUNI: redaktors — 22058, redaktora un padomju celtniecības nodala — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodala — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, gramatvedība, uzsīpas par sludinājumiem — 22305.

Latvijas izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tipogrāfijā (Daugavpili, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, M. Gorkija ielā 105), Viena nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
«Lenina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета КП Латвии и районно-

Paziņojumi

13. augustā Preiļos pazaudēts sieviešu rokas pulkstenis. Atradēju līdz zvanīt: 52414.

PĒRK mazlietotu M-2140. Zvanīt: 23574 pēc plkst. 21.00.

PĀRDOD divas slaucamas govis, grūsnu teli, divas teles, aitas, ka-zas Sīlajānu ciema Golubos. Jakobāns.

Si gada 19. augustā no plkst. 8.00 līdz 20.00 kapitā-lajam remontam būs slēgta Līvānu stacijas 331. kilometra dzelzceļa pārbrauktuve. Apbraucamais ceļš pa Dzir-navu ielu caur 329. kilometra pārbrauktuvi ceļa posmā Lī-vāni — Trepe.

Atvainojamies Līvānu pil-sētas un Preiļu rajona iedzi-votājiem par sagādātajām neērtībām.

Daugavpils ceļa distances administrācija

LIVĀNU
REPRESĒTO KLUBA
PILNSAPULCE
notiks Līvānu kultūras namā
19. augustā plkst. 14.00.

VILĀNU
41. ARODVIDUSSKOLO
aicina mācīties šādās specia-litatēs:

1. Apgaismes, spēka tīklu un spēka elektroiekārtu elektromontētājs ar C kategorijas automobiļa vadītāja tie-sībām.

Mācību ilgums trīs gadi. Uzņem jauniešus ar astoņu klašu izglītību.

2. Apgaismes, spēka tīklu un spēka elektroiekārtu elektromontētājs.

Mācību ilgums viens gads. Uzņem jauniešus ar vidējo un astoņu klašu izglītību.

Skola apgādā ar bezmaksas uzturu, apģērbu un kop-mītni. Uzņēmumi maksā stipendijas tiem jauniešiem, kurus tie nosūta uz skolu mā-cīties.

Mācības visās specialitatēs notiek latviešu un krievu va-lodās.

Mācību sākums 1. septem-bri.

Iestājoties skolā, jāsniezdz: izglītības dokumenti, dzim-šanas apliecība vai pase, me-dicīniskā izziņa (forma Nr. 086/y), izziņa no dzīvesvietas un par ģimenes sastāvu, raksturojums, sešas fotokar-tites (3x4 cm).

Mācību laiks tiek iēskaitīts darba stāžā.

PREIĻU
21. MELIORATĪVĀJAI
PĀRVIEETOJAMĀJAI
MEHANIZĒTĀJAI
KOLONNĀI

darbam Preiļu iecirknī vaja-dzigi:

vienkausa un daudzkausu ekskavatoru mašinisti, tra-ktoru DT-75 un K-700 mašinisti,

ārējo cauruļvadu montētāji.

Griezties kadru dalā: Līvā-nos, Kalnu ielā 5. Tālrunis: 44573.

Lai miers manai akai,
Kur veldzi es smēlu,
Lai miers manai krūzei,
No kuras es dzēru,
Lai miers mantem bērziem,
Zem kuriem es stāju,
Lai miers manai zemei,
Pa kuru es gāju.

(M. Bārbale)

Dzīlās sērās paziņojam, ka no mums šķries bijušais ilggadējais kolhoza «Dzintars» priekšsēdētājs JĀNIS JĀNA d. BEKESS. Izsakām dzīļu līdzjūtību tuviniekim.

Izvadišana 18.08.89. g. plkst. 12.00 no Dzelzceļa mājām uz Štrodu kapsētu.

Kolhoza «Dzintars» kolektīvs

Smelgs lākstīgala,
Un dzeguze saus —
Rīta gaviles atskanēs birzī,
Tikai tevi šī dziesma vairs
neatsauks.

(V. Plūdonis)

Skumju brīdi esam kopā ar Anas-tasiiju Bekešu, no DZĪVESBIEDERA uz mūžu atvadoties.

Rajona saimniecību zootehniki

Visskaistākā dzīve var pārtrūkti,
negaidot rieta,
Neprasot sirdij, cik sāpu tā
aizejot jūt.

(H. Heislers)

Izsakām dzīļu līdzjūtību JĀNA BEKE-ŠA piederīgajiem, pavadot viņu pē-dējā gaitā.

Līvānu EKKR mednieku kolek-tīvs

Nav tādu vārdu, ar ko izsmelt
bēdas
No sirdīm, kuras sāpēm pielijušas.

(Ā. Elksne)

Izsakām dzīļu līdzjūtību tuviniekim, JĀNI BEKEŠU smiltājā izvadot.

Rimicānu skolas kolektīvs

Pār ziediem seru liesmas plīvo,
Un lielais klusums blakus stāj.
Tavs muža gaišums sirdis dzīvos,
Lai vieglas smiltis tevi klāj.

(G. Selga)

Sāpju brīdi esam kopā ar Anas-tasiiju Bekešu, pavadot VĪRU pē-dējā gaitā.

Kolhoza «Ezerciems» zooveteri-nārie un grāmatvedības darbi-neki

Vakars skumju taku kaisa,
Pēkši dzīves dziesma gaisa.
Darbs nu paliek nepabeigts,
Daudz kas sakāms — nepateikts.

(A. Straube)

Izsakām dzīļu līdzjūtību piede-riņiem, JĀNI BEKEŠU pavadot pē-dējā gaitā.

Kolhoza «Ezerciems» kolektīvs

Velti liepas raudās zelta asaras,
Viņām aīnāks daudzas vasaras,
Tikai tev šī bija pēdējā.

(J. Sīrbārdis)

Izsakām dzīļu līdzjūtību JĀNA BEKEŠA piederīgajiem sakārā ar vina pēkšņo nāvi.

Rožkalnu ciema izpildkomiteja

Tava muža gājums nebūs veļts,
Tavā druvā ziedēs vārpū zelts,
Jo tu daudzus gadus graudus
zemē sēji,

(H. Gāliņš)

Dalām sāpju smagumu kopā ar piederīgajiem, JĀNI BEKEŠU pa-vadot pēdējā gaitā.

Rajona saimniecību vāditāji

Tu aizgāji pekšni,
Mirkli pārvilkli svītru visam —
Draudzībai, dzīvei, vasarai.

(D. Avotiņa)

Sērojam kopā ar Imantu Beke-šu, no TĒVA atvadoties.

Darbabiendri

Caur tavu dzīvi mūža vakars
klājies,
Miers auklēs rokas dārbā gurusās.

(P. Zirnītis)

Izsakām dzīļu līdzjūtību piede-riņiem sakārā ar mūsu skolas ilggadējās darbinieces ANTONI-NAS DEKTEROVAS nāvi.

Līvānu 1. vidusskolas kolektīvs

Līdzjūtības

Ka putna dziesma izskan mūžs,
Un cilvēks aiziet, un mājās nepārnāk.

(A. Strautins)

Esam skumju brīdi kopā ar pie-derīgajiem, PĒTERI KURMU smil-tājā izvadot.

K. Marks kolhoza valde un arodkomiteja

Darbā ir kopā noieti ceļi.
Darbā ir dzīvots, darbā ir smiets,
Skarbais liktenis pārrāva visu.
Tālāk vairs kopā nevaram iet.

(V. Grenkovs)

Dalām sāpju smagumu kopā ar piederīgajiem, JĀNI BEKEŠU smil-tājā izvadot.

Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» kolektīvs

Latvija — vīle,
Rokas uz krūtim man saliec;

Es aizeju projām —

Tu bērniem un mazbērniem palieci.

(K. Skalbe)

Skumju brīdi esam kopā ar pie-derīgajiem, no JĀNA BEKEŠU uz mūžu atvadoties.

Kolhoza «Dzintars» arodkomiteja

Tet, miris esot tu, tam ticēt grūti,
Jo lava balss, ik vārds vēl ausīs skan.

Skiet, dzīva lava sirds puks

manās krūtis,
Ko tava nāve nespēj atņemt man.

(V. Rūja)

Skumju brīdi esam kopā ar Imantu Bekešu, no TĒVA uz mūžu atvadoties.

Preiļu rajona iekšlietu daļas un valsts drošības komitejas kolek-tīvi

No šūpuļa dziesmas

Lidz bēru zvānam,

No baltā bērza

Lidz zaļai eglei

Bij divi svētumi:

Darbās un mīlā.

(S. Kaldupe)

Dalām sāpju smagumu kopā ar darba veterānu, komunista kolhoza «Dzintars» ilggadējā priekšsēdētāja JĀNA JĀNA d. BE